

Morten Helveg Petersen (RV):

Hovedindholdet i lovforslaget er, at afgifterne på diesel med højt svovlindhold sættes op med 23 øre pr. l. I Det Radikale Venstre er vi tilhængere af gennem afgiftsinstrumentet at dreje forbruget af benzin og diesel i en mere miljøvenlig retning, og vi synes, det er fornuftigt at differentiere afgifterne ud fra indholdet af svovl.

Først og fremmest handler det om at få flere mennesker til at tanke op med den nye svovlfattige diesel, der er mere miljøvenlig end den almindelige dieselolie. Afgifterne sættes op på den almindelige diesel, og dermed gøres det mere attraktivt at bruge den svovlfattige version. Den foreslåede ændring i afgifterne vil reducere miljøbelastningen markant, når det fremover bedre kan betale sig at tanke svovlfattig diesel frem for almindelig diesel.

I lovforslagets bemærkninger er det anført, at afgiftsforhøjelserne kan føre til et fald i transportsektorens CO₂-udledning svarende til godt 0,1 pct. af den samlede udledning og det i en tid, hvor vi i øvrigt kæmper med transportsektorens CO₂-udledning. Dertil kommer, at forslaget vil betyde en reduktion i partikeludslippet på landsplan med ca. 13 pct. Det synes vi i Det Radikale Venstre er meget fornuftigt, og vi kan støtte lovforslaget.

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten kan selvfølgelig også støtte miljøformålet med det her forslag. Det fornemmer jeg i øvrigt at der er bred enighed om i Folketinget, og nogle gange er det jo sådan, at man er enig i målet, men at det kniber med også at få enighed om, hvordan man når til målet. Men lad det være i dag.

Vi er også tilfreds med, at vi har kunnet aftale en kompensation vedrørende den kollektive trafik. Selv om det ikke er noget stort beløb, er vi enige i, at der skal kompenseres, så det er jeg sikker på at vi får frem i et ændringsforslag under udvalgsbehandlingen.

Vores problem er lidt i den samme boldgade, som andre ordførere har været inde på, nemlig spørgsmålet om provenuet. Det er jo fuldstændig korrekt, som det er beskrevet, og som det også er understreget nogle gange i debatten, at venstrefløjen faktisk er dem, der er med, når der skal skaffes et provenu, mens højrefløjen i salen kun er med, når der skal bruges løs af pengene og fortrinsvis til skattelettelser til erhvervslivet.

Vi har sådan set ikke noget imod at være med til at tegne det billede. Det, der har bekymret os i en periode og specielt med finansloven, var selvfølgelig, at de penge, som vi var med til at samle ind fra folk, og som vi mente skulle gå til at forbedre velfærden, til at nedbringe underskuddet på statsfinanserne og dermed rentebyrden for staten, blev misbrugt skammeligt ved, at de blev givet til skattelettelser til erhvervslivet, altså helt i modstrid med det, vi havde ønsket at bruge pengene til.

Derfor er vi heller ikke sådan en dag som i dag samlet set ubetinget indstillet på bare at stemme for indtægter for flere hundrede millioner kroner uden at have en vis form for sikkerhed for, at i det mindste nogle af pengene bliver brugt fornuftigt. Ikke at det er ufornuftigt at bruge penge bare til at nedbringe statens gæld, det er sådan set en god ting, men vi er lidt nervøse for, at noget af provenuet senere vender tilbage i form af forslag, vi er lodret imod, f.eks. nye skattelettelser til erhvervslivet ved næste finanslov eller et forlig om militæret, som ikke indebærer de besparelser, som vi synes der så rigeligt er åbnet mulighed for.

Jeg må tage et forbehold over for det hele og sige, at vi altså agter at præsentere regeringen for ret håndfaste krav om, at ud af de penge, vi måtte være med til at skaffe i kassen, når de her forslag samlet set er gennemført, vil vi have et eller andet klart tilsagn fra regeringen om nogle forslag, vi i fællesskab kan finde ud af kan gavn. Det kan være til fordel for en bedre kollektiv trafik, det kan være på det sociale område, det kan være på andre velfærdsområder, at vi kan blive enige om at gennemføre noget i fællesskab, og det, det måtte koste, har vi så også i fællesskab allerede været med til at skaffe i kassen.

Det er ikke en betingelse, vi sætter for de enkelte forslag, men det er et ønske, vi vil præsentere regeringen for også ved direkte forhandlinger, ikke nødvendigvis med skatteministeren her i dag, men ved en anden lejlighed. Her er altså et krav fra Enhedslisten – jeg er sikker på, det også gælder SF – om, at vi altså også på en eller anden måde sikrer, at der bliver brugt nogle penge på noget fornuftigt.

Jeg tror i det hele taget, det er en klog ting, at vi præsenterer befolkningen ikke bare for regninger, men faktisk også for nogle forbedringer, som kan mærkes i dagligdagen, kan mærkes i forhold til det, som alle gerne vil være med til at betale til, nemlig en forbedret velfærd.